

ZAKON

O ZAŠTITI TOPOGRAFIJA POLUPROVODNIČKIH PROIZVODA

I. UVODNE ODREDBE

Predmet uređivanja

Član 1.

Ovim zakonom uređuje se zaštita topografija poluprovodničkih proizvoda.

Značenje izraza

Član 2.

Pojedini izrazi upotrebljeni u ovom zakonu imaju sledeće značenje:

1) *nadležni organ* je organ državne uprave koji je nadležan za poslove intelektualne svojine Republike Srbije;

2) *stvaralac topografije* je fizičko lice koje je svojim intelektualnim naporom stvorilo topografiju;

3) *poluprovodnički proizvod* je gotov proizvod ili međuproizvod namenjen obavljanju elektronske funkcije, isključivo ili zajedno sa drugim funkcijama, koji se sastoji od sloja poluprovodničkog materijala i od jednog ili više drugih slojeva provodnog, izolacionog ili poluprovodničkog materijala, raspoređenih u skladu sa unapred utvrđenim trodimenzionalnim uzorkom;

4) *topografija poluprovodničkog proizvoda (u daljem tekstu: topografija)* je niz povezanih slika koji predstavlja trodimenzionalni uzorak slojeva od kojih je poluprovodnički proizvod sastavljen i u kojem svaka slika prikazuje uzorak ili deo uzorka površine poluprovodničkog proizvoda u bilo kojoj fazi njegove proizvodnje, bez obzira na način koji je prikazan ili kodiran;

5) *komercijalna upotreba* je prodaja, davanje u zakup, davanje licence ili bilo koji drugi način komercijalne distribucije zaštićene topografije ili poluprovodničkog proizvoda koji u sebi sadrži zaštićenu topografiju ili proizvoda koji u sebi sadrži takav poluprovodnički proizvod, uključujući i ponudu u te svrhe. Prva komercijalna upotreba poverljive prijave nije komercijalna upotreba u smislu ovog zakona.

II. PREDMET I USLOVI ZAŠTITE

Predmet zaštite

Član 3.

Predmet zaštite u skladu sa ovim zakonom može biti samo topografija koja je rezultat intelektualnog napora stvaraoca i koja u vreme njenog nastanka nije bila opštepoznata u industriji poluprovodničkih proizvoda.

Topografija koja se sastoji od kombinacije elemenata koji su opštepoznati u industriji poluprovodničkih proizvoda može biti predmet zaštite samo ako posmatrano u celini ispunjava uslove iz stava 1. ovog člana.

Obim zaštite

Član 4.

Zaštitu u skladu sa ovim zakonom uživa i deo zaštićene topografije koji se može samostalno upotrebljavati, kao i uređaj (glavna stvar) koji obuhvata poluprovodnički proizvod koji u sebi sadrži zaštićenu topografiju, ako se takav poluprovodnički proizvod ne može odvojiti od glavne stvari bez njenog oštećenja ili uništenja.

Zaštita koju uživa topografija poluprovodničkih proizvoda u skladu sa ovim zakonom ne može se proširiti na ideju, postupak, sistem, tehniku na kojoj je topografija zasnovana ili šifrovanu informaciju sadržanu u topografiji osim na samu topografiju.

Subjekti zaštite

Član 5.

Pravo na zaštitu topografije ima njen stvaralac.

Ako je topografija stvorena kao rezultat intelektualnog napora više stvaralaca, njima pripada zajedničko pravo na zaštitu.

Ako je topografija stvorena u radnom odnosu, pravo na zaštitu ima poslodavac stvaraoca topografije, ako ugovorom o radu nije drugačije ugovoreno.

Na topografije stvorene u radnom odnosu shodno se primenjuju odredbe zakona kojima se uređuje zaštita pronalazaka.

Ako je topografija stvorena na osnovu ugovora koji nije ugovor o radu, pravo na zaštitu ima ugovorna strana koja je topografiju naručila, ako nije drugačije ugovoreno.

Pravo na zaštitu imaju pravni sledbenici lica iz st. 1, 2, 3 i 5. ovog člana.

Ako više lica podnese prijavu za zaštitu zajednički stvorene topografije smatraće se, ako nije između njih drugačije određeno, da su njihovi idealni delovi jednaki.

Na sva pitanja međusobnih pravnih odnosa zajedničkih podnosilaca prijave koja nisu uređena ovim zakonom primenjivaće se odgovarajuće odredbe zakona kojim se uređuju svojinsko-pravni odnosi i obligacioni odnosi.

Pravo na zaštitu

Član 6.

Pravo na zaštitu u skladu sa članom 5. stav 1. ovog zakona imaju fizička lica koja su državljani Republike Srbije, odnosno neke od država članica Svetske trgovinske organizacije (u daljem tekstu: STO) ili koja imaju prebivalište na teritoriji Republike Srbije, odnosno na teritoriji neke od država članica STO;

Pravo na zaštitu u skladu sa članom 5. st. 3. i 5. ovog zakona imaju:

1) fizička lica koja su državljani Republike Srbije, odnosno neke od država članica Svetske trgovinske organizacije (u daljem tekstu: STO) ili koja imaju prebivalište na teritoriji Republike Srbije, odnosno na teritoriji neke od država članica STO;

2) pravna lica koja imaju sedište na teritoriji Republike Srbije, odnosno na teritoriji neke od država članica STO.

Strana fizička lica koja nemaju prebivalište ili pravna lica koja nemaju sedište na teritoriji neke od država članica STO imaju pravo na zaštitu ako to proizilazi iz međunarodnih ugovora koji obavezuju Republiku Srbiju.

Član 7.

Ako lica iz člana 6. stav 2. ovog zakona ne ispunjavaju propisane uslove pravo na zaštitu ima lica koje:

1) je prvo komercijalno upotrebilo topografiju, koja još uvek nije bila komercijalno upotrebljena bilo gde u svetu, na teritoriji Republike Srbije, odnosno na teritoriji neke od država članica STO;

2) ima isključivo ovlašćenje da komercijalno upotrebljava topografiju na teritoriji Republike Srbije, odnosno na teritoriji neke od država članica STO, od strane lica koje ima pravo da raspolaže tom topografijom.

Zastupanje

Član 8.

Strano fizičko koje nema prebivalište ili pravno lice koje nema sedište na teritoriji Republike Srbije, u postupku pred nadležnim organom, mora zastupati lica upisano u Registar zastupnika koji vodi nadležni organ ili domaći advokat.

III. SADRŽINA, OGRANIČENJA I TRAJANJE PRAVA IZ PRIZNATE TOPOGRAFIJE

Sadržina prava

Član 9.

Nosilac prava iz priznate topografije (u daljem tekstu: nosilac prava) ima isključivo pravo da zabrani svakom trećem licu da bez njegovog ovlašćenja:

1) umnožava topografiju ili njene bitne delove na bilo koji način ili u bilo kojoj formi;

2) komercijalno upotrebljava ili uvozi za te svrhe zaštićenu topografiju ili poluprovodnički proizvod koji sadrži zaštićenu topografiju ili proizvod koji u sebi sadrži takav poluprovodnički proizvod.

Ograničenje prava

Član 10.

Ne smatra se povredom prava iz člana 9. ovog zakona:

1) umnožavanje zaštićene topografije za ličnu upotrebu u nekomercijalne svrhe;

2) umnožavanje topografije u cilju analiziranja, procene ili nastave o idejama, postupcima, sistemima ili tehnikama sadržanim u topografiji ili same topografije;

3) ako neko lice, na osnovu analize ili istraživanja zaštićene topografije, stvori topografiju koja ispunjava uslove iz člana 3. st. 1. i 2. ovog zakona.

Iscrpljenje prava

Član 11.

Isključivo pravo nosioca prava da zabrani svakom trećem licu da bez njegovog ovlašćenja preduzima radnje iz člana 9. ovog zakona iscrpljuje se za teritoriju Republike Srbije nakon stavljanja zaštićene topografije ili poluprovodničkog proizvoda koji u sebi sadrži zaštićenu topografiju u promet na teritoriji Republike Srbije od strane nosioca prava ili drugog lica koje ima njegovo ovlašćenje.

Nastanak prava

Član 12.

Isključivo pravo nosioca prava da zabrani svakom trećem licu da bez njegovog ovlašćenja preduzima radnje iz člana 9. ovog zakona nastaje danom prve komercijalne upotrebe topografije bilo gde u svetu ili danom podnošenja prijave za priznanje prava na topografiju (u daljem tekstu: prijava) kojoj je priznat datum podnošenja, zavisno od toga koji je dan raniji.

Prestanak prava

Član 13.

Pravo iz člana 12. ovoga zakona prestaje istekom kalendarske godine u kojoj se navršava deset godina od dana nastanka isključivih prava.

Označavanje topografije

Član 14.

Za vreme trajanja isključivih prava nosilac prava može poluprovodnički proizvod koji u sebi sadrži zaštićenu topografiju obeležavati velikim slovom „T”.

IV. PROMET PRAVA

Član 15.

Pravo na topografiju može biti, u celini ili delimično, predmet prenosa prava na osnovu ugovora o prenosu, statusne promene nosioca prava, nasleđivanja, sudske i administrativne odluke.

Pojedina ili sva ovlašćenja iz prava na topografiju mogu, sa ograničenjima ili bez njih, biti predmet ustupanja na osnovu ugovora o licenci.

Pravo na topografiju može biti predmet zaloge na osnovu ugovora o zalozi, odluke suda ili odluke drugog državnog organa.

Ugovori iz st. 1-3. ovog člana su punovažni samo ako su sastavljeni u pisanoj formi.

Prenos prava, licenca i zaloga upisuju se u odgovarajući registar nadležnog organa.

Na prenos prava, licencu i zalogu shodno se primenjuju odredbe zakona kojima se uređuje pravna zaštita pronalazaka.

V. POSTUPAK ZAŠTITE

Zajedničke odredbe

Član 16.

Postupak za priznanje topografije ostvaruje se u upravnom postupku koji vodi nadležni organ.

Na pojedina pitanja koja nisu uređena ovim zakonom, posebno na pitanja koja se odnose na žalbu, odustanak, povraćaj u pređašnje stanje i druga pitanja primenjuju se odgovarajuće odredbe zakona koji uređuje opšti upravni postupak.

Takse

Član 17.

U upravnom postupku pred nadležnim organom plaćaju se republičke administrativne takse, za koje se nadležnom organu dostavljaju dokazi o uplatama.

Registri

Član 18.

Nadležni organ vodi Registar prijava topografija (u daljem tekstu: Registar prijava) i Registar topografija.

Nadležni organ bliže propisuje sadržinu registara iz stava 1. ovog člana.

Pokretanje postupka za priznanje topografije

Član 19.

Postupak za priznanje topografije pokreće se podnošenjem prijave za priznanje topografije nadležnom organu.

Prijava se podnosi na srpskom jeziku.

Upotreba specijalnih tehničkih termina na engleskom jeziku dopuštena je samo ako su ti termini u upotrebi u oblasti tehnike na koju se topografija odnosi. U ostalim slučajevima takvi termini se mogu koristiti uz objašnjenje na srpskom jeziku.

Nadležni organ ne proverava da li podnosilac prijave ima pravo na podnošenje prijave.

Za svaku topografiju podnosi se posebna prijava.

Nadležni organ bliže propisuje način podnošenja prijave.

Rok za podnošenje prijave

Član 20.

Prijava za priznanje topografije može se nadležnom organu podneti u roku od dve godine od datuma prve komercijalne upotrebe topografije bilo gde u svetu.

Ako topografija nije komercijalno upotrebljena prijava za priznanje topografije ne može se nadležnom organu podneti nakon protoka 15 godina od dana njenog nastanka.

Sadržina prijave za priznanje topografije

Član 21.

Prijava za priznanje topografije sadrži:

- 1) zahtev za priznanje topografije;
- 2) priloge kojima se topografija identifikuje;
- 3) primerak poluprovodničkog proizvoda koji sadrži topografiju, ako je poluprovodnički proizvod komercijalno upotrebljen;
- 4) izjavu kada je topografija prvi put komercijalno upotrebljena, ako je datum prve komercijalne upotrebe raniji o datuma podnošenja prijave;
- 5) izjavu o pravnom osnovu sticanja prava na podnošenje prijave, ako podnosilac prijave nije stvaralac topografije.

Nadležni organ bliže propisuje sadržinu zahteva za priznanje topografije, određuje priloge koji se podnose uz taj zahtev i propisuje njihovu sadržinu.

Poslovna tajna

Član 22.

Podnosilac prijave, pri podnošenju prijave, deo priloga iz člana 21. stav 1. tačka 2) ovog zakona označava podatke koji su zaštićeni kao poslovna tajna.

Na delove prijave iz stava 1. ovog člana, primenjuje se zakon kojim se uređuje zaštita poslovne tajne.

Priznati datum podnošenja

Član 23.

Nadležni organ priznaće datum podnošenja prijave prijavi koja sadrži podatke o podnosiocu prijave i jedan od priloga kojim se topografija identifikuje.

Ispitivanje prijave

Član 24.

Po prijemu prijave za priznanje topografije nadležni organ ispituje:

- 1) da li je prijava podneta u roku iz člana 20. ovog zakona;
- 2) da li je prijava podneta u smislu člana 8. ovog zakona, ako je podnosilac prijave strano lice;
- 3) da li je za svaku topografiju podneta posebna prijava u smislu člana 19. stav 5. ovog zakona;
- 4) da li podneta prijava sadrži zahtev za priznanje topografije i priloge koji se podnose uz taj zahtev;
- 5) da li zahtev za priznanje topografije i prilozi koji se podnose uz taj zahtev imaju propisanu sadržinu;
- 6) da li je plaćena taksa za podnošenje prijave.

Ako prijava za priznanje topografije ne ispunjava sve uslove iz stava 1. ovog člana, nadležni organ će podnosioca prijave pozvati da u roku, koji ne može biti kraći od dva meseca, niti duži od tri meseca, otkloni nedostatke navedene u pozivu.

Ako podnosilac zahteva ne otkloni nedostatke navedene u pozivu iz stava 2. ovog člana, nadležni organ će prijavu za priznanje topografije odbaciti.

Ako prijava za priznanje topografije ispunjava uslove iz stava 1. ovog člana, nadležni organ utvrđuje da li je predmet prijave topografija u smislu člana 2. stav 1. tačka 4. ovog zakona.

Ako nadležni organ utvrdi da su ispunjeni uslovi iz stava 4. ovog člana doneće rešenje o priznanju topografije.

Ako prijava za priznanje topografije ne ispunjava uslove iz stava 4. ovog člana nadležni organ će pozvati podnosioca prijave da u roku koji ne može biti kraći od dva meseca, niti duži od tri meseca otkloni nedostatke navedene u pozivu, odnosno da se izjasni o razlozima odbijanja.

Ako podnosilac prijave ne otkloni ili se ne izjasni o razlozima odbijanja u ostavljenom roku, nadležni organ će odbiti zahtev za priznanje topografije.

Na obrazložen zahtev podnosioca prijave nadležni organ će produžiti rok iz st. 2. i 6. ovog člana za vreme koje smatra opravdanim ali ne duže od tri meseca.

Registracija, izdavanje isprave i objava priznatog prava

Član 25.

Priznato pravo na topografiju upisuje se u Registar topografija.

Po izvršenom upisu u Registar topografija nosiocu se izdaje isprava o priznatoj topografiji.

Podaci o priznatoj topografiji objavljuju se u službenom glasilu nadležnog organa (u daljem tekstu: službeno glasilo).

Nadležni organ bliže propisuje sadržinu isprave o priznatoj topografiji i vrstu podataka koji se objavljuju u službenom glasilu.

Stavljanje topografije na uvid javnosti

Član 26.

Do upisa u Registar topografija nadležni organ dozvoliće uvid u prijavu za priznanje topografije i njeno kopiranje u prisustvu službenog lica na pisani zahtev podnosioca prijave ili lica koje ima njegovo ovlašćenje.

Delovi priloga označeni kao poslovna tajna ne smeju biti dostupni trećim licima bez dozvole podnosioca prijave, nosioca prava ili bez sudske odluke.

Delove topografije koji predstavljaju poslovnu tajnu, a koji su predstavljeni u grafičkom obliku treba prekriti, šrafiranjem ili na drugi način, na jednoj od kopija prikaza topografije. Samo ta kopija daje se na uvid javnosti. Na ostalim kopijama prikaz topografije mora biti vidljiv.

Upis u registar promene podataka

Član 27.

Nadležni organ će na uredan zahtev podnosioca prijave ili nosioca upisati promenu podataka u odgovarajući registra nadležnog organa.

Nadležni organ objavljuje u službenom glasilu promenu podataka koji su upisani u odgovarajući registar.

Nadležni organ bliže propisuje sadržinu zahteva za upis promene podataka u odgovarajući registar, određuje priloge koji se podnose uz navedeni zahtev, propisuje njihovu sadržinu, kao i vrstu podataka koji se objavljuju u službenom glasilu.

VI. OGLAŠAVANJE NIŠTAVIM REŠENJA O PRIZNANJU PRAVA NA TOPOGRAFIJU

Razlozi za oglašavanje ništavim

Član 28.

Nadležni organ može rešenje o priznanju prava na topografiju u bilo koje vreme oglasiti ništavim na predlog bilo kog lica, ako utvrdi da:

- 1) predmet zaštite nije topografija u smislu člana 2. stav 1. tačka 4. ovog zakona;
- 2) topografija ne ispunjava uslove za zaštitu u smislu člana 3. ovog zakona;
- 3) prijava nije podneta u roku iz člana 20. ovog zakona;
- 4) nosilac prava nema pravo na zaštitu u smislu čl. 6. i 7. ovog zakona, odnosno ako nije imao zastupnika u smislu člana 8. ovog zakona;
- 5) prilozi iz člana 21. ovog zakona nemaju propisanu sadržinu;
- 6) prilozi iz člana 21. stav 1. tačka 2) ovog zakona ne odgovaraju poluprovodničkom proizvodu za koji je podnet zahtev za priznanje prava na topografiju.

Nadležni organ propisuje sadržinu predloga za oglašavanje ništavim rešenja o priznanju prava na topografiju i sadržinu priloga koji se podnose uz taj predlog.

Postupak oglašavanja ništavim

Član 29.

Nadležni organ će uredan predlog sa priložima dostaviti nosiocu topografije i pozvati ga da, u roku koji ne može biti duži od 30 dana od prijema poziva, dostavi svoj odgovor, u dva primerka.

U toku postupka za oglašavanje ništavim nadležni organ poziva stranke, onoliko puta koliko smatra da je potrebno, da u roku od 30 dana dostave svoje primedbe na podneske druge strane.

U toku postupka za oglašavanje ništavim, nadležni organ održava usmenu raspravu ako oceni da je njeno održavanje nužno za utvrđivanje bitnih činjenica za donošenje odluke po predlogu.

Ako stranke ne dođu na usmenu raspravu nadležni organ može odlučiti o predlogu za oglašavanje ništavim na osnovu raspoloživih dokaza.

Podaci iz rešenja o oglašavanju ništavim topografije objavljuju se u službenom glasilu.

Nadležni organ bliže propisuje vrstu podataka koji se objavljuju u službenom glasilu nadležnog organa.

Član 30.

Oglašavanje ništavim rešenja o priznanju topografije nema retroaktivno dejstvo na pravosnažne sudske odluke u vezi sa utvrđivanjem povrede prava, kao i na zaključene ugovore o prenosu prava, odnosno ustupanju licence, ako su i u meri

u kojoj su ti ugovori izvršeni, pod uslovom da je tužilac, odnosno nosilac prava bio savestan.

VII. POVERLJIVA PRIJAVA

Član 31.

Prijava topografije, za koju se utvrdi da je od značaja za odbranu ili bezbednost Republike Srbije smatra se poverljivom.

Na poverljivu prijavu shodno se primenjuju odredbe zakona kojim se uređuje pravna zaštita pronalazaka.

VIII. GRAĐANSKOPRAVNA ZAŠTITA

Član 32.

Svako neovlašćeno preduzimanje bilo koje radnje iz člana 9. ovog zakona smatra se povredom prava na topografiju.

Ne smatra se povredom prava na topografiju komercijalna upotreba poluprovodničkog proizvoda u kome je sadržana zaštićena topografija, ako lice koje je nabavilo poluprovodnički proizvod u tom trenutku nije znalo ili nije moglo znati da je u njemu sadržana zaštićena topografija.

Na zahtev nosioca prava sud može obavezati lice iz stava 2. ovog člana da plati naknadu za komercijalnu upotrebu poluprovodničkog proizvoda koji sadrži zaštićenu topografiju, kao i proizvoda koji sadrži takav poluprovodnički proizvod od trenutka kada je saznalo ili je bilo u mogućnost da sazna da je topografija zaštićena.

Odredbe st. 2. i 3. ovog člana primenjuju se i na pravne sledbenike lica koje je steklo poluprovodnički proizvod na kome postoje isključiva prava na priznatoj topografiji.

Visina naknade koja pripada nosiocu određuje se u visini naknade koju bi nosilac prava dobio za slobodno ugovorenu licencu za tu topografiju.

Ako nosilac dokaže da je neko lice, pre datuma iz člana 12. ovog zakona, prevarom otpočelo proizvodnju, komercijalnu upotrebu ili uvoz u te svrhe zaštićene topografije, ili poluprovodničkog proizvoda koji sadrži zaštićenu topografiju, ili proizvoda koji u sebi sadrži takav poluprovodnički proizvod, sud će to lice obavezati da nosiocu plati naknadu iz stava 5. ovog člana.

Na građanskopravnu zaštitu topografije shodno se primenjuju odredbe o građanskopravnoj zaštiti zakona kojim se uređuje zaštita pronalazaka.

IX. KAZNE NE ODREDBE

Privredni prestup

Član 33.

Kazniće se za privredni prestup novčanom kaznom u iznosu od 100.000 do 3.000.000 dinara privredno društvo ili drugo pravno lice koje na način iz člana 32. ovog zakona povredi topografiju, odnosno pravo iz prijave.

Za radnje iz stava 1. ovog člana kazniće se za privredni prestup novčanom kaznom u iznosu od 50.000 do 200.000 dinara odgovorno lice u privrednom društvu ili drugom pravnom licu.

Za privredne prestupe iz stava 1. ovog člana mogu se izreći zaštitne mere oduzimanje predmeta i javno objavljivanje presude u skladu sa zakonom kojim se uređuju privredni prestupi.

Prekršaji

Član 34.

Kazniće se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od 50.000 do 500.000 dinara preduzetnik ako povredi topografiju ili pravo iz prijave na način iz člana 32. ovog zakona.

Za radnje iz stava 1. ovog člana kazniće se i fizičko lice novčanom kaznom u iznosu od 10.000 do 50.000 dinara.

Za prekršaje iz stava 1. ovog člana može se izreći zaštitna mera oduzimanje predmeta u skladu sa zakonom kojim se uređuju prekršaji.

Sud koji je doneo presudu za prekršaj iz stava 1. ovog člana odrediće u skladu sa posebnim propisima da li će se oduzeti predmeti uništiti, prodati ili predati zainteresovanom organu odnosno organizaciji.

Član 35.

Kazniće se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od 100.000 do 1.000.000 dinara pravno lice koje se neovlašćeno bavi zastupanjem u ostvarivanju prava iz člana 8. ovog zakona.

Za radnje iz stava 1. ovog člana kazniće se za prekršaj fizičko lice ili odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom u iznosu od 10.000 do 50.000 dinara.

X. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 36.

Registar prijava i Registar topografija koji su ustanovljeni Zakonom o zaštiti topografija integrisanih kola („Službeni glasnik RS”, broj 104/09), nastavljaju da se vode u skladu sa ovim zakonom.

Topografije koje važe na dan stupanja na snagu ovog zakona ostaju i dalje na snazi i na njih će se primenjivati odredbe ovog zakona.

Odredbe ovog zakona primenjivaće se i na prijave za priznanje topografije podnete do dana stupanja na snagu ovog zakona po kojima upravni postupak nije okončan, kao i na druge započete postupke u vezi sa priznatim topografijama koji do dana stupanja na snagu ovog zakona nisu okončani.

Član 37.

Podzakonski propisi za izvršenje ovog zakona biće doneti u roku od četiri meseca od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Do donošenja podzakonskih propisa iz stava 1. ovog člana primenjuju se propisi doneti na osnovu Zakona o zaštiti topografija integrisanih kola („Službeni glasnik RS”, broj 104/09), ako nisu suprotni ovom zakonu.

Član 38.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o zaštiti topografija integrisanih kola („Službeni glasnik RS”, broj 104/09).

Član 39.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbi člana 97. stav 1. tačka 7. Ustava Republike Srbije, na osnovu koje Republika Srbija uređuje i obezbeđuje svojinske i obligacione odnose i zaštitu svih oblika svojine.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA I CILJEVI KOJI SE NJIME ŽELE OSTVARITI

Materija zaštite topografija integrisanih kola uređena je Zakonom o zaštiti topografija integrisanih kola koji je objavljen u „Službenom glasniku RS”, broj 104/09 od 16. decembra 2009. godine i koji je stupio na snagu 24. decembra 2009. godine.

Predloženim zakonom Republika Srbija harmonizuje svoje zakonodavstvo sa međunarodnim standardima u ovoj oblasti propisanim od strane Evropske unije i Svetske trgovinske organizacije.

Obavezu pružanja zaštite stvaraocima topografija poluprovodničkih proizvoda propisala je Evropska unija za svoje članice Direktivom o pravnoj zaštiti topografija poluprovodničkih proizvoda broj 87/54 EEC od 16. decembra 1986. godine (dalje: Direktiva 87/54 EES).

Svetska trgovinska organizacija u Sporazumu o trgovinskim aspektima prava intelektualne svojine (dalje: TRIPS Sporazum) obavezuje sve zemlje članice da obezbede zaštitu topografija integrisanih kola na način na koji je to regulisano u Ugovoru o intelektualnoj svojini u vezi sa integrisanim kolima iz 1989. godine. Pomenuta konvencija je doneta pod okriljem Svetske organizacije za intelektualnu svojinu (WIPO), a potpisala ju je SFRJ, čime je potvrđena spremnost da se pruži zaštita ovoj vrsti tehničkih inovacija.

Imajući u vidu jasna opredeljenja Republike Srbije da postane članica Svetske trgovinske organizacije, neophodno je da se u oblasti intelektualne svojine ispune svi uslovi koje ova organizacija nalaže TRIPS Sporazumom, pa i uslov pružanja adekvatne zaštite za topografije integrisanih kola, u skladu sa Odeljkom 6. TRIPS Sporazuma (čl. 35 - 38).

Pored odredaba koje su donete na osnovu navedenih međunarodnih propisa, u pripremi zakona korišćena su rešenja iz uporednog prava. Proučena su i korišćena rešenja sadržana u zakonima koji uređuju materiju zaštite topografija poluprovodničkih proizvoda sledećih zemalja: Bosne i Hercegovine, Mađarske, Nemačke, Rumunije, Slovenije, Hrvatske i Češke.

Harmonizacija sa međunarodnim propisima nalaže da se zaštita priznaje za: „topografije poluprovodničkih proizvoda”, umesto za predmet zaštite koji je važećim zakonom određen kao: „topografije integrisanih kola”. Navedena promena ne znači samo terminološko usklađivanje sa međunarodnim propisima, već stvaraocima topografija omogućava zaštitu za sva električna kola, uključujući i ona napravljena od diskretnih komponenata.

Značajnu novinu u odnosu na važeći zakon predstavlja uređenje postupka i to kroz propisivanje prava na žalbu protiv odluka organa uprave nadležnog za poslove intelektualne svojine (u dalje: nadležni organ). Članom 214. Zakona o opštem upravnom postupku propisano je da se protiv prvostepenog rešenja republičkog ministarstva ili drugog samostalnog republičkog organa uprave, odnosno upravne organizacije može izjaviti žalba samo kad je to zakonom predviđeno. Odredbom člana 59. stav 3. Zakona o državnoj upravi propisano je da se na prvostepeno rešenje ministarstva i posebne organizacije može izjaviti žalba samo kada je to

zakonom izričito određeno, a za odlučivanje o žalbi propisana je nadležnost Vlade. Imajući u vidu da važećim Zakonom o zaštiti topografija integrisanih kola nije propisana mogućnost izjavljivanja žalbe protiv upravnih akata nadležnog organa donetih u prvom stepenu, to se protiv svih upravnih akata Zavoda za intelektualnu svojinu mogao pokrenuti i voditi samo upravni spor pred sudom. Uvođenje prava na žalbu i žalbenog postupka je u skladu sa načelom dvostepenosti u odlučivanju, kao jednim od osnovnih načela upravnog postupka. Na taj način ostvaruje se efikasnija upravna kontrola nad zakonitošću odluka Zavoda za intelektualnu svojinu.

S obzirom da se predloženim zakonom menja i dopunjuje više od polovine članova važećeg zakona, to se na osnovu odredbe stava 2. člana 47. Jedinostvenih metodoloških pravila za izradu propisa („Službeni glasnik RS”, broj 21/10) predlaže donošenje novog, a ne izmena i dopuna važećeg zakona. Takođe, posebna pažnja posvećena je definisanju osnovnih pojmova i načinu sistematizacije materijalnopravnih i procesnopravnih odredaba zakona.

Tehnologija poluprovodnika je od velikog značaja za industrijski razvoj zemlje. Razvoj topografija poluprovodničkih proizvoda zahteva ulaganje znatnih ljudskih, tehničkih i finansijskih resursa. Tako sticanjem isključivih prava koje uređuje ovaj zakon, nosilac prava ima mogućnost da komercijalnom upotrebom topografije, povрати uložena sredstva u razvijanje topografija poluprovodničkih proizvoda.

Cilj koji se ovim propisom želi ostvariti, u prvom redu jeste podsticanje razvoja domaćih topografija poluprovodničkih proizvoda obezbeđivanjem isključivih prava njihovim stvaraocima i stavljanjem na raspolaganje odgovarajućih pravnih sredstava za zaštitu ovih prava od neovlašćenog korišćenja. Istovremeno, takva odgovarajuća, sa međunarodnim normama usklađena zaštita, jeste preduslov za transfer i primenu stranih poluprovodničkih proizvoda na teritoriji Republike Srbije. Oba cilja su u funkciji podsticanja tehnološkog i ekonomskog napretka zemlje.

III. OBJAŠNENJE OSNOVNIH PRAVNIH REŠENJA

Odredbama čl. 1. i 2. propisuju se, saglasno čl. 6. i 7. Jedinostvenih metodoloških pravila za izradu propisa („Službeni glasnik RS”, broj 21/10), predmet zakona i definišu se pojedini izrazi koji se koriste u predloženom zakonu. Odredbe člana 2. stav 1. tač. 3), 4) i 5) su u skladu sa članom 1. stav 1. tač. a), b) i c) Direktive 87/54 EES.

Član 3. u stavu 1. propisuju predmet zaštite topografije i to tako što je utvrđuje da predmet zaštite može biti samo topografija koja je rezultat intelektualnog napora stvaraoca i koja u vreme svog nastanka nije bila opštepoznata u industriji poluprovodnika. Stav 2. ovog člana propisuju da topografija koja se sastoji od kombinacije elemenata koji su opštepoznati u industriji poluprovodničkih proizvoda, može biti predmet zaštite samo ako ispunjava uslove iz stava 1. ovog člana. Stvaralački rad mora da sadrži određenu kreativnu visinu, koja se meri uložnim intelektualnim naporom pri stvaranju topografije. Zaštita se priznaje i onim topografijama koje, posmatrane u celini, ispunjavaju ove uslove, mada se sastoje iz više elemenata i međuveza koje mogu biti opštepoznate u industriji poluprovodničkih proizvoda.

Na osnovu ovih kriterijuma i ceneći takozvanu kreativnu visinu topografije stvorene reverzibilnim inženjeringom, zaštitu će uživati samo topografije koje ne predstavljaju potpunu kopiju postojećih. Ovaj član je u skladu sa članom 3. Konvencije o zaštiti intelektualne svojine na integrisanim kolima, kao i sa članom 2. stav 2. Direktiva 87/54 EES.

Odredbom člana 4. stav 1. zakona propisano je da zaštitu uživa i deo zaštićene topografije koji se može samostalno upotrebljavati, kao i uređaj (glavna

stvar) koji obuhvata poluprovodnički proizvod koji u sebi sadrži zaštićenu topografiju, ako se takav poluprovodnički proizvod ne može odvojiti od glavne stvari bez njenog oštećenja ili uništenja. U odnosu na definiciju predmeta zaštite, u članu 4. se izričito navodi da se zaštita ne može dati za tehnologiju koja se koristi u proizvodnji topografije ili poluprovodničkog proizvoda, kao ni za ideju, postupak, sistem, tehniku na kojoj je topografija zasnovana ili šifrovanoj informaciji sadržanoj u topografiji tj. za sve kreacije koje su po svojoj sadržini isključene samom definicijom predmeta zaštite. Ovakvo zakonsko rešenje je prihvaćeno i u uporednom pravu.

Odredbama čl. 5-7. utvrđuje se krug lica koja imaju pravo na zaštitu topografija.

Član 5. u st. 1. i 2. propisuje da pravo na zaštitu topografije ima njen stvaralac, a ako je više lica stvorilo topografiju, njima pripada zajedničko pravo na zaštitu. Ove odredbe su u skladu sa članom 3. stav 1. Direktive 87/54. Član 5. stavom 3. propisuje pravo na zaštitu topografije stvorene u radnom odnosu, na način koji je u skladu sa članom 3. stav 2a Direktive 87/54. Član 5. u stavu 4. propisuje da se na topografije stvorene u radnom odnosu primenjuje zakon kojim se uređuje pravna zaštita pronalazaka, imajući u vidu da se radi o istoj vrsti zaštite prava industrijske svojine. Zakon kojim se uređuje pravna zaštita pronalazaka detaljno propisuje sticanje i zaštitu pronalaska stvorenog u radnom odnosu. Ovakvo rešenje je zastupljeno u uporednom pravu. St. 5. do 7. člana 5. uređuju pravo na zaštitu topografije koja nastane na osnovu ugovora koji nije ugovor o radu, nasledne odnose, kao i odnose više podnosilaca prijave za priznanje topografije. Stav 5. je u skladu sa članom 3. stav 2b Direktive 87/54, a stav 6. ovog je u skladu sa članom 3. stav 5. Direktive 87/54. Član 5. stavom 8. propisuje da se na sva pitanja međusobnih pravnih odnosa zajedničkih podnosilaca prijave koja nisu uređena tim zakonom, primenjuje zakon koji uređuje svojinsko pravne i obligacione odnose.

Odredbe čl. 6. i 7. detaljno propisuju koja lica imaju pravo na zaštitu. Ove odredbe su u skladu sa odredbama člana 3. st. 3. i 4. Direktive 87/54, kao i sa Odlukom saveta od 22. decembra 1994. godine kojim se proširuje pravo na zaštitu i na lica državljanke STO, a ne samo na lica koja su domaći državljani.

Odredba člana 8. propisuje obavezno zastupanje stranog fizičkog i pravnog lica pred nadležnim organom. U odnosu na važeći zakon predloženom odredbom ovog člana izvršeno je preciziranje da strano lice u postupku za zaštitu topografije poluprovodničkog proizvoda pred nadležnim organom može zastupati zastupnik upisan u Registar zastupnika koji vodi nadležni organ ili domaći advokat.

Odredba člana 9. propisuje sadržinu prava iz priznate topografije, odnosno isključivo pravo nosioca prava na topografiju da svakom trećem licu zabrani da bez njegovog ovlašćenja na bilo koji način koristi na tržištu zaštićenu topografiju. U važećem zakonu propisano je pozitivno ovlašćenje nosioca prava, tj. propisane su radnje koje nosilac prava može da preduzima na tržištu. Iz razloga usklađivanja sa TRIPS Sporazumom i odredbom člana 5. stav 1. Direktive 87/54, predloženo je da se sadržina prava definiše negativnim određenjem. Pravom na umnožavanje (reprodukciju) zaštićene topografije u lične nekomercijalne svrhe, član 10. stav 1. ograničava isključivo pravo iz člana 9, koje je ograničenje prava za navedene aktivnosti uobičajeno i kod drugih prava intelektualne svojine, a i u skladu je sa članom 5. stav 2. do 4. Direktive 87/54.

Odredbama člana 10. st. 2. i 3. ustanovljeno je posebno ograničenje prava u slučaju tzv. reverzibilnog inženjeringa. Ako neko na osnovu analize i istraživanja zaštićene topografije poluprovodničkog proizvoda stvori novu topografiju koja sadrži u potpunosti ili delom zaštićenu topografiju i ako ta nova topografija ispunjava uslove za zaštitu iz člana 3. st. 1. i 2. predloženog zakona, takvo lice ima prava da reprodukuje svoju topografiju, kao i da takve proizvode uvozi, stavlja u promet i

komercijalno upotrebljava. Ako tako dobijena topografija ne ispunjava uslove iz člana 4. stav 2. ovog zakona, njena reprodukcija i bilo kakva komercijalna upotreba nisu dozvoljene. Ograničenje zaštite predviđeno u stavu 2. člana 10. ima za cilj stimulisanje poboljšanja postojećih topografija. Ovo se postiže time što se postojeća topografija koristi bez plaćanja naknade nosiocu prava na topografiju, što nije slučaj sa korišćenjem ranije zaštićenog patenta. Ovo ograničenje proizilazi iz postojeće prakse proizvođača poluprovodničkih proizvoda da pre izrade novih kola prvo pregledaju postojeće topografije poluprovodničkih proizvoda radi njihove analize i kreiranja nove slične topografije. Takve analize omogućavaju stvaranje topografija koja imaju iste električne i fizičke karakteristike kao i prethodne i koje su kao i one konkurentne na tržištu. Reverzibilni inženjering je, međutim, različit od nedopuštenog kopiranja tuđe postojeće topografije poluprovodničkog proizvoda. U praksi reverzibilnog inženjeringa se iz postojeće topografije „izvlače” koncept i metod na kojima počiva postojeća topografija i na osnovu toga se stvara „nova” topografija koja se zasniva na pomenutim karakteristikama. Ovako stvorena topografija poluprovodničkog proizvoda nije kopija postojeće. Tipična su poboljšanja karakteristika poluprovodničkog proizvoda kao što su: povećanje odnosa signal/šum, veća stabilnost na temperaturne promene, smanjenje veličine integrisanog kola, moguće smanjenje broja radnih maski, itd. Odredba o reverzibilnom inženjeringu dopuštena je TRIPS Sporazumom, a sadržana je u većini zakona kojima se štiti topografija poluprovodničkih proizvoda.

Član 11. zakona utvrđuje isključivo ovlašćenje nosioca prava da primerke topografije ili poluprovodničkog proizvoda koji u sebi sadrži zaštićenu topografiju stavlja u promet, uvozi, nudi ili skladišti radi stavljanja u promet ima svoje ograničenje koje se zasniva na doktrini o tzv. iscrpljenu prava. Suština pomenutog ograničenja je u tome da nosilac prava na topografiju (kao i nosioci drugih prava intelektualne svojine) ima isključivo ovlašćenje da pušta u promet primerak topografije samo do trenutka u kome on ne postane svojina drugog lica. Vlasnik primerka topografije koja je legalno puštena u promet može tim primerkom kao predmetom svojine slobodno da raspolaže (da ga stavlja u promet, uvozi ili na drugi način komercijalno upotrebljava), a da se takvo raspolaganje ne smatra povredom prava. Ovo stoga što je isključivo ovlašćenje nosioca prava na komercijalnu upotrebu topografije iscrpljeno u pogledu tog konkretnog primerka topografije, odnosno poluprovodničkog proizvoda koji u sebi sadrži zaštićenu topografiju. Ova odredba je u skladu sa članom 5. stav 5. Direktive 87/54.

Odredbom člana 12. zakona propisano je da se pravo na topografiju stiče prvom komercijalnom upotrebom bilo gde u svetu. Takođe, izvršeno je usklađivanje sa članom 7. stav 1a Direktive 87/54 EEC tako što je propisano da se pravo na topografiju stiče danom podnošenja prijave kojoj je priznat datum podnošenja.

Član 13. utvrđuje deset godina kao rok isteka zaštite. Naime, iako minimalno trajanje zaštite na osnovu Konvencije WIPO iznosi osam godina, pri čemu nije preciziran dan početka trajanja zaštite, sve zemlje koje su donele posebne zakone o zaštiti topografijai poluprovodničkih proizvoda opredelile su se za period trajanja zaštite od deset godina. Ovaj period je dovoljan da nosilac prava upotrebom i/ili davanjem licence za zaštićenu topografiju dođe do nadoknade za napore koje je uložio u stvaranje topografije. Duži period od predloženog smatra se suvišnim jer su u oblasti topografije poluprovodničkih proizvoda promene brze, a rešenja zastarevaju u kratkom vremenskom periodu. Rok isteka zaštite harmonizovan je sa TRIPS-om, kao i sa članom 7. stav 3 tačka 1. Direktive 87/54, u smislu da zaštita traje do kraja kalendarske godine u kojoj se navršava deseta godina od dana kada je zaštita počela.

Član 14. propisuje da nosilac isključivih prava može u toku trajanja zaštite proizvode koji u sebi sadrže zaštićenu topografiju označavati velikim slovom: „T”. Ova odredba je u skladu sa članom 9. stav 1. Direktive 87/54.

Odredbom člana 15. uređuje se promet prava na topografiju, tako da to pravo može biti, u celini ili delimično, predmet ugovora o prenosu prava. Pored toga, pravo na topografiju se može i nasleđivati. Pojedina ili sva ovlašćenja iz prava na topografiju mogu, sa ograničenjima ili bez njih, biti predmet ustupanja na osnovu ugovora o licenci. Na pravne odnose koji nisu regulisani ovim zakonom, primenjuju se propisi kojima se uređuju obligacioni i svojinsko-pravni odnosi. Shodno tome, upis prenosa prava u odgovarajuće registre Zavoda za intelektualnu svojinu nema konstitutivno već deklaratorno dejstvo. Ovo je izričito propisano stavom 5. ovog člana prema kome upis prenosa topografije u odgovarajući registar Zavoda za intelektualnu svojinu ima dejstvo prema trećim licima. U stavu 6. člana 15. propisano je da se na prenos prava, licencu i zalogu shodno primenjuju odredbe zakona kojim se uređuje pravna zaštita pronalazaka. Ovakvo zakonsko rešenje je zastupljeno i u uporednom pravu.

Član 16. u stavu 1. propisuje vrstu postupka u kome se ostvaruje pravna zaštita topografija poluprovodničkih proizvoda, kao i nadležnost organa pred kojim se može ostvariti pravna zaštita. U stavu 2. član 16. propisano je da se na pojedina pitanja u upravnom postupku za priznanje topografije primenjuju odredbe zakona kojim se uređuje opšti upravni postupak. Navedenim odredbama ostvaruje se dvostepenost u odlučivanju, kao jedno od osnovnih načela upravnog postupka kojim se obezbeđuje efikasnija upravna kontrola nad zakonitošću rešenja koja donosi organ nadležan za poslove intelektualne svojine u prvom stepenu.

Odredbom člana 17. propisana je obaveza plaćanja republičkih administrativnih taksi, a članom 18. propisana je obaveza nadležnog organa da vođenji dva registra, jer se, s obzirom na zakonom utvrđen postupak ne može unapred garantovati trenutani upis topografije u Registar topografije. Stoga je bilo neophodno i uvođenje Registra za upis prijave topografija.

Član 19. utvrđuje da se postupak za priznanje topografije pokreće podnošenjem prijave nadležnom organu. U stavu 2. ovog člana propisano je da se prijava podnosi na srpskom jeziku, dok je stavom 3. propisano da je upotreba specijalnih tehničkih termina na engleskom jeziku dozvoljena samo ako su ti termini u upotrebi u oblasti tehnike na koju se topografija odnosi. U ostalim slučajevima takvi termini se mogu koristiti samo uz objašnjenje na srpskom jeziku. Odredbom stava 4. ovog člana propisano je da nadležni organ ne proverava da li podnosilac prijave ima pravo na podnošenje prijave, a stavom 5. određuje se da se za svaku topografiju podnosi posebna prijava.

Član 20. zakona uređuje da komercijalna upotreba topografije, pre nego što je zatražena zaštita za istu, ne predstavlja smetnju za zaštitu ukoliko od početka komercijalne upotrebe do podnošenja prijave nije proteklo više od dve godine. Da bi topografija koja nije bila komercijalno upotrebljena mogla biti zaštićena potrebno je da nije stvorena pre više od 15 godina. Stav 1. člana 20. je u skladu sa članom 4. stav 1. Direktive 87/54, a odredba stava 2. člana 20. usklađena je sa članom 7. stav 4. te direktive.

Član 21. zakona propisuje sadržinu prijave za priznanje topografije. Prijava mora biti podneta u propisanom obliku, te kompletirana priložima kojima se topografija identifikuje (opis topografije) i primerkom poluprovodničkog proizvoda koji sadrži zaštićenu topografiju ako je topografija komercijalno upotrebljena. Podneti prilozi moraju biti dovoljni za identifikaciju topografije za koju se traži zaštita. U stavu 2. ovog člana propisano je da nadležni organ bliže propisuje sadržinu zahteva za

priznanje topografije, određuje priloge koji se podnose uz taj zahtev i propisuje njihovu sadržinu.

Član 22. primenjuje TRIPS Sporazum u delu koji propisuje obavezu za države članice da omoguće čuvanje poslovnih tajni koje se odnose na prijavljenu topografiju integrisanih kola. Iako je propisana mogućnost (kao i u Konvenciji WIPO i većini propisa uporednog prava) da se delovi grafičkog prikaza topografije koji predstavljaju poslovnu tajnu označe kao poslovna tajna i ne daju na uvid trećem licu bez posebne dozvole stvaraoca topografije, odnosno bez odluke suda, predviđeno je da su oni ipak obavezan prilog, jer da bi neka topografija bila registrovana mora biti obezbeđena potpunost svih podataka o njoj. U stavu 2. ovog člana propisano je da se na delove topografije koji su označeni kao poslovna tajna primenjuje zakon kojim se uređuje zaštita poslovne tajne.

Član 23. utvrđuje da prijava za priznanje topografije mora biti podneta u propisanoj formi. Međutim, za priznanje datuma podnošenja prijave potrebno je da nadležnom organu budu dostavljeni podaci o podnosiocu prijave i jedan od priloga kojim se topografija identifikuje.

Član 24. uređuje postupak ispitivanja nadležni organ po podnetoj prijavi za zaštitu topografije. Kao i na osnovu važećeg zakona, postupak ispitivanja sprovodi se u dve faze. Član 24. u st. 1, 2. i 3. propisuje postupanje nadležnog organa prilikom ispitivanja blagovremenosti podnete prijave i njene formalne urednosti, dok se u st. 4, 5, 6. i 7. propisuje postupanje nadležnog organa prilikom ispitivanja da li predmet za koji je zatražena zaštita topografijom ispunjava uslove za priznanje iz člana 2. stav 1. zakona. U odnosu na važeći zakon, propisano je da se ispitivanje da li predmet za koji je zatražena zaštita topografijom ispunjava uslove za priznanje iz člana 2. stav 4. zakona vrši nakon formalnog ispitivanja. Imajući u vidu da se zakonom određeni rokovi ne mogu produžiti ako to nije izričito propisano, odredbom stava 8. člana 24. propisano je da nadležni organ može, na obrazloženi zahtev podnosioca prijave, produžiti rok za dostavljanje odgovora u vezi otklanjanja nedostataka u prijavi. Uslovi koje prijava topografije treba da ispuni da bi dobila zaštitu predviđeni su odredbama člana 2. stav 4. zakona. Zakonodavna rešenja u uporednom pravu propisuju iste uslove za priznanje topografije. Ako su navedeni uslovi ispunjeni, podnosiocu prijave se izdaje rešenje o priznanju prava na topografiju.

Član 25. propisuje obavezu objavljivanja priznate topografije, kao i kod svih prava industrijske svojine, da bi se javnost upozнала sa sadržinom zaštićene topografije, kao i da bi se omogućilo pribavljanje licence ili stavljanje primedbi u pogledu ispunjenosti uslova za zaštitu (postupak oglašavanja ništavim priznatog prava).

Član 26. primenjuje TRIPS Sporazum u delu u kome propisuje obavezu za države članice da omoguće čuvanje poslovnih tajni koje se odnose na prijavljenu topografiju poluprovodničkih proizvoda. Odredbama ovog člana propisano koja lica imaju pravo na uvid u prijavu topografije do donošenja rešenja o topografiji. Odredbom stava 2. propisano je da delovi priloga označeni kao poslovna tajna ne smeju biti dostupni trećim licima bez dozvole podnosioca prijave ili nosioca prava ili bez sudske odluke. Stav 3. ovog člana propisuje da se delovi grafičkog prikaza koji predstavljaju poslovnu tajnu moraju prekriti šrafiranjem ili na drugi način na jednoj od kopija topografija. Na ostalim kopijama prikaz topografija mora biti vidljiv.

Odredbe člana 27. su nove u odnosu na važeći zakon i propisuju obavezu nadležnog organa da svaku promenu koja se odnosi na podnosioca prijave, nosioca prava ili stvaraoca topografije upiše u odgovarajući registar.

Odredbama čl. 28. do 30. propisani su razlozi i postupak oglašavanja ništavim priznatog prava na topografiju, i to: odredba člana 28. po svojoj suštini

odgovara članu 22. važećeg zakona, s tim što je u stavu 1. precizirano da ovlašćeni podnositelj predloga za oglašavanje ništavim može da bude bilo koje pravno i fizičko lice i da nadležni organ može u svako doba oglasiti ništavim rešenje o priznanju topografije, umesto za sve vreme trajanja prava, kako je propisano važećim zakonom; član 29. propisuje postupanje nadležnog organa po podnetom predlogu za oglašavanje ništavim. U odnosu na važeći zakon kojim je propisano obavezno održavanje javne rasprave u postupku oglašavanja ništavim topografije, predloženo zakonsko rešenje propisuje da nadležni organ sprovodi postupak javne rasprave samo ako oceni da je njeno održavanje nužno za utvrđivanje činjenica bitnih za donošenje odluke po predlogu. Predloženo rešenje je u skladu sa načelom efikasnosti i ekonomičnosti Zakona o opštem upravnom postupku. Iz razloga pravne sigurnosti, članom 30. uređeno je da poništaj rešenja o priznanju prava na topografiju nema retroaktivno dejstvo na pravosnažne sudske odluke u vezi sa utvrđivanjem povrede prava, kao i na zaključene ugovore o prenosu prava, odnosno ustupanju licence, ako su, i u meri u kojoj su, ti ugovori izvršeni, pod uslovom da je tužilac, odnosno nosilac prava bio savestan.

Odredbe člana 31. preuzete su u celosti iz važećeg zakona, a bile su sadržane i u Zakonu o zaštiti topografija integrisanih kola iz 1998. godine. Odredbama ovog člana propisuje se poseban postupak za prijave topografija za koje se utvrdi da su od značaja za odbranu i bezbednost zemlje. U stavu 2. ovog člana propisana je shodna primena zakona kojim se uređuje pravna zaštita pronalazaka. Takođe, ove odredbe su u skladu sa članom 1. stav 1c Direktive 87/54 koji se poziva na član 223. Ugovora o osnovanju evropske ekonomske zajednice i propisuje mogućnost zaštite prijave topografija koje su od značaja za odbranu i bezbednost zemlje.

Član 32. propisuje građansko pravnu zaštitu nosioca prava na topografiju. U st. 2. do 6. ovog člana propisane su specifičnosti građansko-pravne zaštite koja se odnosi na topografije, dok je odredbom stava 7. ovog člana propisano da se na povredu prava shodno primenjuju odredbe zakona kojim se uređuje pravna zaštita pronalazaka. Predlagač je imao u vidu prilikom predlaganja ovakvog rešenja i odredbe uporednog zakonodavstva koje građansko pravnu zaštitu topografija poluprovodničkih proizvoda propisuju na isti način. Odredba stava 2. u skladu je sa članom 5. stav 6. tačka 1) Direktive 87/54 i propisuje kada se prva komercijalna upotreba poluprovodničkog proizvoda neće smatrati povredom topografije. Stav 3. člana 32. je u skladu sa članom 5. stav 6. tačka 2) Direktive 87/54, jer propisuje da sud može obavezati nesavesno lice koje je koristilo topografiju na plaćanje naknade nosiocu prava. St. 4. i 5. člana 32. su u skladu sa članom 5. st. 7. i 8. Direktive 87/54. Odredbom stava 6. propisano je da ako neko lice dokaže da je pre datuma iz člana 10. zakona otpočelo proizvodnju, komercijalnu upotrebu ili uvoz u te svrhe zaštićene topografije ili poluprovodničkog proizvoda koji sadrži zaštićenu topografiju ili proizvod koji u sebi sadrži takav poluprovodnički proizvod sud će to lice obavezati da nosiocu plati naknadu iz stava 3. ovog člana. Ovaj stav je u skladu sa članom 7. stav 2. Direktive 87/54. Odredbom stava 7. člana 32. propisano je da se na građansko pravnu zaštitu topografije shodno primenjuju odredbe zakona kojim se uređuje zaštita pronalazaka. Ovakvo zakonsko rešenje je zastupljeno i u većini zakona uporednog prava.

Odredbe čl. 33. do 35. zakona propisuju da se neovlašćeno preduzimanje bilo koje radnje iz člana 9. zakona sankcioniše kao privredni prestup ili prekršaj ako ove radnje učini pravno lica ili odgovorno lice u pravnom licu ili fizičko lice. Visine kazni određene su u okvirima propisanim Zakonom o prekršajima.

Odredbama člana 36. uređeno je da Registar prijave topografija i Registar topografija koji su ustanovljeni važećim zakonom nastavljaju da se vode u skladu sa

predloženim zakonom, kao i da se predloženi zakon primenjuje na topografije koje važe na dan njegovog stupanja na snagu.

Odredbom člana 37. je propisano da će podzakonski akti za izvršenje predloženog zakona biti doneti u roku od četiri meseca od dana stupanja na snagu ovog zakona, a da će se do donošenja navedenih podzakonskih propisa primenjivati odredbe propisa donetih na osnovu Zakona o zaštiti topografija integrisanih kola („Službeni glasnik RS”, broj 104/09), izuzev odredaba koje su u suprotnosti sa predloženim zakonom.

Odredbe čl. 38. i 39. propisuju prestanak važenja važećeg Zakona o zaštiti topografija integrisanih kola i stupanje na snagu ovog zakona.

IV. PROCENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nisu potrebna dodatna sredstva iz budžeta Republike Srbije.